

Dosarul nr.2ra-2813/16

Instanța de fond: Judecătoria Cimișlia – Z. Aramă

Instanța de apel: CA Chișinău – D. Manole, A. Bostan. N. Ștefan

ÎNCHEIERE

14 decembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului
judecători

Svetlana Filincova,
Dumitru Mardari, Maria Ghervas,

soluționând chestiunea referitoare la admisibilitatea recursului declarat de către Elizaveta Oboroceanu în pricina civilă la acțiunea Elizavetei Oboroceanu împotriva Liceului Teoretic „Sergiu Coipan” s. Selemet, r-nul Cimișlia privind anularea parțială a ordinului privind încetarea contractului individual de muncă, în partea temeiului legal, obligarea angajatorului în modificarea temeiului de concediere, încasarea compensației în cazul reducerii statelor de personal, repararea prejudiciului moral, împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din data de 16 august 2016,

C O N S T A T Ă :

Elizaveta Oboroceanu s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Liceului Teoretic „Sergiu Coipan” privind anularea parțială a ordinului nr. 24 din 23 august 2013, emis de Liceului Teoretic „Sergiu Coipan”, în partea ce ține de temeiul legal de încetare a contractului individual de muncă și anume art. 301, alin. 1, lit. c) Codul Muncii, cu obligarea angajatorului de a modifica ordinul în partea temeiului legal încetarea contractului individual de muncă în baza art. 86, alin. 1, lit. c) Codul Muncii, reducerea numărului sau a statelor de personal din unitate, încasarea compensației prevăzute în cazul reducerii numărului sau statelor de personal din unitate, repararea prejudiciului moral în mărime de 5 000 lei (f.d. 2-4, vol. I).

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat, că la data de 19 octombrie 1960 a fost angajată în funcția de învățător la clasele primare la școala medie din s. Selemet, r-nul Cimișlia, unde a activat pînă la data de 23 august 2012.

În legătură cu faptul, că în anul de studii 2012-2013 nu a fost formată a doua clasă – I de elevi, la data de 23 august 2012 acesta a fost eliberată din funcție. La momentul eliberării din funcție nu a făcut cunoștință cu ordinul de eliberare.

În luna aprilie 2013 s-a adresat cu cerere către Liceul Teoretic „Sergiu Coipan”, prin care a solicitat explicarea motivului concedierii, iar prin răspunsul primit la data de 14 aprilie 2013 a fost informată, că a fost eliberată în baza art. 301, alin. 1, lit. c) Codul Muncii, adică din motivul stabilirii pensiei pentru limita de vîrstă.

În opinia reclamantei este îndreptățită să solicite modificarea ordinului nr. 24 din 23 august 2012 și anume temeiul încetării contractului individual de muncă, ori aceasta a fost eliberată din motivul că nu a fost formată a doua clasă –I de elevi, astfel, a decăzut necesitatea de a angaja doi învățători ai claselor primare, iar aceasta fiind pensionară a căzut sub reducerea numărului de personal, deci motivul încetării contractului de muncă urma să fie indicat art. 86, alin1, lit. c) Codul Muncii.

Prin hotărârea Judecătoriei Cimișlia din data de 30 decembrie 2015 s-a respins ca fiind neîntemeiată cererea de chemare în judecată depusă de Elizaveta Oboroceanu (f.d. 197, vol. I).

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la data de 01 februarie 2016 avocatul Vasile Tașco în interesele Elizavetei Oboroceanu a depus apel, prin care a solicitat admiterea apelului, casarea hotărârii contestate cu emiterea unei hotărâri noi, prin care cererea de chemare în judecată să fie admisă integral (f.d. 200, vol. I).

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din data de 16 august 2016 s-a respins apelul declarat de Elizaveta Oboroceanu, s-a menținut hotărârea Judecătoriei Cimișlia din 30 decembrie 2015 (f.d. 11, vol. II).

În motivarea soluției sale instanța de apel a reținut, că potrivit art. 301 alin. 1, lit. c) Codul Muncii contractul individual de muncă încheiat cu cadrele didactice poate înceta pe următoarele temeiuri suplimentare: stabilirea pensiei pentru limita de vîrstă.

La caz, Liceul Teoretic „Sergiu Coipan” a emis ordinul nr. 24 din 23 august 2013 privind încetarea contractului individual de muncă încheiat cu Elizaveta Oboroceanu în baza art. 301, alin. 1, lit. c) Codul Muncii, căreia într-adevăr i s-a stabilit pensia pentru limita de vîrstă.

Argumentul apelantei precum că angajatorul urmă să emită ordin de încetare a contractului individual de muncă în temeiul art. 86, alin. 1, lit. c) Codul Muncii, reducerea statelor de personal, nu a fost reținut de instanța de apel, ori imposibilitatea formării a unei a doua clasă de elevi nu constituie temei obligatoriu de a reduce statele de personal.

Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, la data de 20 octombrie 2016 Elizaveta Oboroceanu a contesta-o cu recurs, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din data de 16 august 2016 și hotărârii Judecătoriei Cimișlia din data de 30 decembrie 2015, cu emiterea unei hotărâri noi, prin care să fie admisă cererea de chemare în judecată (f.d. 23-26, vol. II).

În motivarea recursului recurenta a indicat, că instanțele de judecată nu au stabilit pe deplin toate circumstanțele importante pentru soluționarea litigiului și nu a elucidat pe deplin toate probele ce au fost administrate la materialele dosarului.

În conformitate cu art. 434 alin. 1 al CPC recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Materialele cauzei atestă că decizia Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la 16 august 2016, expediată părților prin intermediul oficiului poștal la data de 08 septembrie 2016, confirmare privind recepționarea acestora la materialele dosarului lipsește.

În aceste circumstanțe recursul depus la 20 octombrie 2016 se consideră a fi depus în termen.

Examinând temeiurile de admisibilitate ale recursului în raport cu materialele pricinii civile, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia, că recursul declarat de către Elizaveta Oboroceanu este inadmisibil din următoarele considerente.

Verificând motivele de casare, invocate în recurs, Colegiul atestă, că recurenta indică argumente ce țin de dezacordul cu felul în care instanțele de judecată au apreciat înscrisurile probatorii și au constatat circumstanțele cauzei. Nu pot fi reținute ca temei de admisibilitate aceste argumente, deoarece țin de reaprecierea probelor, fapt inadmisibil în recurs.

În speță, Colegiul menționează, că recursul în cauză conține obiecții de fapt și de drept, care deja au fost obiect de studiere și verificare de către instanțele ierarhic inferioare, primind o apreciere corespunzătoare.

În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurenteii la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în apel, în modul în care este garantat de art. 6 § 1 al Convenției.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de admisibilitate a recursului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normei de drept material sau a normei de drept procesual, așa cum formal invocă recurenta și, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate. Recursul exercitat conform secțiunii a 2 - a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procesual, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Astfel, Colegiul constată, că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de casare a deciziei recurate, or, acesta nu se încadrează în cele expres stabilite la art. 432, al. 2, 3 și 4 CPC.

Potrivit prevederilor art. 432 al.1 CPC părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procesual.

Aliniatele 2 și 3 ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar al. 4 stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la al. 3 constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de

recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 al. 2, 3 și 4.

Totodată, potrivit jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, pe când în recursul declarat de către Elizaveta Oboroceanu asemenea aspecte nu se regăsesc.

Din considerentele menționate instanța de recurs ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Elizaveta Oboroceanu inadmisibil.

Conform celor expuse, în temeiul art. 270, 432, 433, 440 CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

DISPUNE :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Elizaveta Oboroceanu împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 16 august 2016 în pricina civilă la acțiunea Elizavetei Oboroceanu împotriva Liceului Teoretic “Sergiu Coipan” s. Selemet, r-nul Cimișlia privind anularea parțială a ordinului privind încetarea contractului individual de muncă, în partea temeiului legal, obligarea angajatorului în modificarea temeiului de concediere, încasarea compensației în cazul reducerii statelor de personal, repararea prejudiciului moral.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului

Svetlana Filincova

judecători

Dumitru Mardari

Maria Ghervas